

[Birgith Mogensen]

fal grad. Det ville kræve store offentlige udgifter og megen tid at tilpasse systemet til en kolossal tilgang af gældssaneringsager uden for konkurs. Vi tør i øjeblikket heller ikke tænke på at inddrage sager med tilbagevirkende kraft. Dog er der ingen tvivl om, at behovet både hos debitorer og hos kreditorer forefindes, men jeg giver justitsministeren ret i, at de nævnte tanker må vente, til vi på et senere tidspunkt har tilegnet os erfaringer med hensyn til loven om gældssanering under konkurs. Hastværk er lastværk, men lad os vedtage denne lovændring, som der absolut er behov for, og lad os så se tiden an med hensyn til førnævnte eventuelle udvidelser.

CD mener, at dette lovforslag både indirekte og direkte for alle implicerede parter indeholder så vigtige menneskelige og økonomiske aspekter, at det bør vedtages.

Aase Olesen (RV):

Det vigtigste ved denne førstebehandling er nok at slå fast, at der her i folketinget er meget udpræget enighed om det ønskelige i og behovet for at indføre muligheden for gældssanering for håbløst forgældede mennesker ud fra den betragtning, at det ikke tjener noget som helst formål at fastholde et menneske i en gældsbyrde, der kan være noget nær på livstid.

Den tidligere behandling af sagen i anledning af, at socialdemokratiet havde fremsat et beslutningsforslag, gav egentlig os god grund til at tro, at ministeren ville komme med et forslag, der kunne samle folketinget om denne påkrævede, men naturligvis meget komplicerede sag.

Det radikale venstre finder, at argumentationen for en gældssanering er lige vægtig for dem, der er inde i en konkurs, og for dem, der endnu ikke er inde i en sådan situation. Vi har derfor svært ved at se, at nogle af høringssvarenes påpegnings af, at der skal bruges mere personale og flere dommere, i sig selv skulle kunne tilsidesætte denne vægtige argumentation. Jeg vil stille mig tvivlende over for det, som blev nævnt her på det sidste fra CDs ordførers side, at det skulle føre til meget store offentlige udgifter. Der er i nogle af svarene påpeget, at en lov, der fulgte betænkningens forslag, ville føre til ansættelse af omkring 15 dommerfuldmægtige og et tilsvarende antal kontorfunktionærer, lige-

som det ville være nødvendigt visse steder at udvide lokalekapaciteten.

Nu er det som bekendt ikke lige præcis jurister, vi mangler for øjeblikket, og jeg ville da godt i udvalget se lidt nærmere på ministerens argumentation. Jeg tror ikke, at ministeren har ret, når han i sin fremsættelsestale, Folketingstidende sp. 10048, siger, at det efter regeringens opfattelse næppe vil være realistisk at søge domstolene tilført ressourcer, der kunne opveje merarbejdet ved gennemførelse af en gældssaneringsordning uden for konkurs. Jeg tror altså, at det ville være en god idé, om ministeren ville overveje, om vi skal tilpasse dette lovforslag efter et flertal i folketinget, som egentlig går ind for gældssanering for begge de to grupper, i forbindelse med konkurs og uden for konkurs, eller om vi i stedet for skal finde et flertal og så få vedtaget socialdemokratiets forslag til folketingsbeslutning.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg kan forstå, at ministeren har lagt megen vægt på det med ressourceforbruget. Men det skal måske siges her, at når vi får høringssvar, er det egentlig ret ulideligt, at man skal have høringssvar med indstregninger. Jeg vil gerne selv have lov at bestemme, hvad jeg finder er det vigtigste i høringssvarene fra forskellige organisationer og foreninger. Jeg har godt set, at alle indstregninger i de høringssvar, vi har fået her, alene drejer sig om disse sølle 15 jurister. Det synes jeg egentlig at vi skulle være fri for.

Jeg kan ikke lade være med at komme med et sidste lille hjertesuk. Jeg troede, vi var enige med justitsministeriet om, at vi ikke fører »hanpolitik« her i folketinget. Jeg mente, det var en uvane, som man havde fået udryddet. Medmindre det skyldes ministerskiftet, vil jeg sige, at man må huske, at man én gang for alle er blevet enige om, at vi ikke vil have lovparagraffer, hvor der kun står han. Vi laver love for to halvdele af befolkningen, både hanner og hunner.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende lovforslag om gældssanering, hvorefter der skal ske en sanering af den gæld, der er tilbage for en konkursramt, efter at der er sket udlodning til kreditorerne.